

Z RÁJE DO RÁJE

BUDOUCNOST

myslete na ni

PŘIPRAVTE SE,
JEŽÍŠ KRISTUS PŘICHÁZÍ

MODLITBA PÁNA, AKO JU NEPOZNÁTE

BUDOUCNOST - myslíte na ni!

Ale jak? A v jakém smyslu? To bývají nejčastější otázky lidí, když o tento problém jenom zavadíte. A myslím na lidi všeobecně. Ještě zvláštnější je potom situace, kdy o tomto problému mluvíte s lidmi věřícími, tedy křesťany. Někteří z nich vám hned namítnou, a to ti zběhlejší v Písmu, že Ježíš sám říkal, abychom nepečovali o zítřejší den, protože den má dost na svém trápení, které musíme řešit. Proč bychom si tedy měli dělat starosti s budoucností, a to s budoucností vzdálenou? Rozmlouval jsem svého času se skupinou biblicky věřících lidí a uváděl jsem jedno místo Bible, které se k tomuto tématu váže. Tím jsem ale celou věc dost zkomplikoval a musel všechno uvádět na správnou míru. Posud'te sami!

V šestnácté kapitole evangelia podle Lukáše, čteme hned od prvního po devátý verš zvláštní záznam Ježíšových vyjádření k tomuto problému. Nikde jinde něco podobného v Písmu nenajdeme. Abychom správně pochopili Ježíšovo vyprávění, musíme se trochu obšírněji vžít do stavu tehdejší společnosti – Izraele. Nebylo to o mnoho jiné než v naší společnosti. Lidé dávali přednost bezprostředním záležitostem před požadavky budoucnosti. Ježíš přišel, aby to změnil. Ale z historie novozákonní doby víme, že i po Ježíšově době se praktikoval tento pošetilý způsob života. Svědčí o tom sedmnáctá kapitola Skutků, kde vzpomínání Epikurejci byli vyznavači podobného způsobu života, když se řídili heslem: “Co užijeme mít budeme, za sto let tu nebudeme.” A to prosím takový názor panoval ve společnosti už více než 300 let před Kristem. Ježíš přišel i proto, aby tuto skutečnost změnil. Použil k tomu zvláštní způsob vyprávění, o kterém si chceme něco povědět a zamyslíme se nad některými formulacemi rozmluvy, kterou adresoval v první řadě svým následovníkům, učedníkům. Zdá se, že později se stali jeho posluchači i mnozí jiní lidé, zejména pak Jeho velcí kritikové a úhlavní nepřátelé – farizeové, náboženská smetánka té doby.

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Jana Schlauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel:0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Budoucnost - myslete na ni
F. POSLUŠNÝ	ÚVODNÍK
8	Připravte se, Ježíš Kristus
přichází
H. BARTOŠ	ZAMYŠLENÍ
19	Z pera Ellen G. White	DUCH PROROCKÝ
20	Modlitba Pána, ako ju
nepoznáte
F. FÁBERA	„OTČE NÁŠ“
29	Zpráva o novém zákoně v Rusku	INFO
30	Báseň	
32	Reklama	

» *Protož všechno snáším pro
vyvolené, aby i oni spasení došli,
kteréž jest v Kristu Ježíši, s slávou
věčnou. Věrná jest tato řeč. Nebo
jestliže jsme s ním zemřeli, tedy
také spolu s ním živi budeme.
A trpíme-liť, budeme také spolu
s ním kralovati; pakli ho zapíráme,
i onť nás zapře.* “

2 Tes. 2, 10-12

JEŽÍŠ ZAČAL VYPRÁVĚT:

Ježíšovo vyprávění je plné asociací /představ, spojení/ která si zaslouží náležitě osvětlení a správné použití v praktickém životě. Některá (mám na mysli slova vyprávění) jsou dost zvláštní, ale po objasnění velmi důležitá a závažná. Ježíš vypráví o jednom majiteli nebo vlastníkovi, který měl správce, jemuž svěřil svůj majetek, aby ho spravoval. Na tom by nebylo nic divného. To bylo tehdy častým jevem, právě tak jako i dnes je zvykem něco pronajímat. Z pronájmu se potom odvádí jistá část původnímu majiteli, zatímco část užitku zůstává správci tohoto majetku. Jde o to, aby vše probíhalo podle předem dohodnutých podmínek. Příběh říká, že majitel se dozvěděl, že pronájem neprobíhá tak, jak by měl a proto se rozhodl, že vše prověří a zkontroluje. Nějakým způsobem se to dozvěděl nájemce a udělal opatření, aby se na nepoctivost v jeho nakládání s tím co nebylo jeho, nepřišlo. Něco podobného se děje i dnes. Mnozí zpronevěřují to, co jim bylo svěřeno. Aby se na nic nepřišlo, falšují doklady a písemnosti. Ani v tom se mnoho nezměnilo oproti praxi staré přes dva tisíce let. Ježíšovo vyprávění upoutalo pozornost některých vůdců národa, a také publikánů, kteří v něm poznali praktiky svého podvodného jednání při odvodu daní. Ale ani farizeové a vůdcové národa v této záležitosti nebyli lepší než zmiňovaní publikáni. I těm mluvil Ježíš do duše a oni to moc dobře věděli. Nepřímo je tak vyzýval, aby přestali usilovat o věci pomíjivé a časné a věnovali se více budoucnosti a především o ni pečovali. Až potud se zdá být vyprávění smysluplné a myšlenkově srozumitelné, problémy ale teprve přijdou. Vyprávěný příběh je až dosud jasný, až na místo, kde se říká, že pán pochválil nepoctivého správce. Tady začínají potíže. Správce jednal chytře ve svůj prospěch. Ale našel by se takový pán, který by svého správce za něco takového ještě chválil? To se ani dnes nestává. Stává se ale, že člověk vyvázne s nakradenými miliony z ruky spravedlnosti, a když vidí stahující se smyčku, uteče a stane se nezvěstným. Onen pán z Ježíšova vyprávění, je typem pána, jakého dnes v lidské společnosti nenajdeme. Nechválí svého správce za nepoctivost, ani není tak hloupý, aby neprokoukl jeho mazanost a chytrost. Pochvaly se správce dočkal pro svoji prozíravost, proto, že myslel na budoucnost. Chválí myšlenku, věc samu ani její provedení doporučovat nechce, ani nemůže.

Někteří „křesťanští“ správci a šafaři se snaží tento příběh vysvětlovat tak, aby to bylo v souladu s jejich nepoctivým životním stylem. Říkají, že Kristus „pochválil“ člověka, který měl podobné způsoby. To ale neobstojí. Ježíš pouze říká, co se vypráví a stává. Ježíš mluví za sebe teprve od verše 9, „Já pravím vám...“

DIVNÁ POINTA

Toto neobvyklé vyprávění končí ještě překvapivějším doporučením, a to z úst samotného Ježíše. „Tak vidíš, povídal mi již zmiňovaný křesťanský podnikatel, že ani Kristus neměl nic proti tomu, když se s rozumnou mírou švindluje“. K prvnímu zádrhelu se přidružuje jiný: Radí Ježíš, aby jeho učedníci používali nepoctivě nabytého a nakradeného bohatství k tomu, aby si získávali přátele a zabezpečovali si přijetí do věčné slávy? Nečekali bychom spíše výzvu: Zahod'te špinavé peníze! Vraťte podvodný zisk lidem, které jste ošidili? Od samotného Ježíše přece víme, že není možné sloužit současně Bohu i mamonu. Mat 6, 24. Zde je povážlivá obtíž. Nevím, zda se mi podaří popsat uspokojivé vysvětlení.

Co jen může znamenat tento vzpomenuitý „nepoctivý mamon“? Mamon v Bibli má všeobecně negativní charakter (význam). Ale co znamená „nepoctivý mamon“? Z pohledu Bible to může znamenat jediné. To, co není naše vlastnictví. Tak je tomu ostatně i z obecného pohledu. Je to to, co není naše a přesto jsme si to přisvojili. To je nepoctivý mamon – majetek. Ale co to je v řeči Bible? Vezmeme-li v úvahu složení posluchačů, kteří Mistru naslouchali, mnohé se nám vyjasní. V zástupu lidí, který se velice rozrostl, byli kromě učedníků i vůdcové

Izraele, kteří projevovali stále větší nespokojenost. Rozpoznali totiž, že Ježíšova slova míří na ně samotné a byli stále neklidnější a nervóznější. Ptáte se proč? Protože si byli dobře vědomi toho, že se stali šafaři a správci něčeho, co jiné národy neměly. Bůh, otec všech lidí jim svěřil majetek, a předpokládal, že se s ním

budou dělit s ostatními národy a lidmi, kteří měli malé ponětí o tom, kdo je Bůh Stvořitel, který chce, aby všichni lidé došli k poznání jeho samotného a posléze toho kterého poslal, a který k nim nyní promlouvá. Ježíš k nim hovořil jako skutečný člověk, ale přesto jako Bůh. Proto byli nervózní. Svěřil jim majetek, který nikdo jiný předtím nespravoval a očekával, že s ním budou zodpovědně a výnosně hospodařit. Sami z toho měli mít rovněž užitek, pokud dodrží smluvní podmínky. To je popsáno v 5. Moj 28 kap., od 1. – 14. verše, ale podobná místa najdeme i jinde v Písmu. V těchto verších je popsáno, co a jak měli dělat, aby známost Boha Stvořitele byla oznámena jejich prostřednictvím všem lidem. Žel, představa Boha, který jim svěřil co jiným nikoli, nikdy nebyla naplněna. To všechno si farizeové a vůdcové národa při Ježíšově řeči uvědomovali, proto ta nervozita a rozčarování mezi nimi.

Je potřeba ale říci, že selhání jedněch zapříčinilo, že jiní byli pověřeni místo nich – stejným úkolem a posláním. Jak ho plní a jak s ním naloží?

JAK PLNÍ KŘESŤANSTVÍ SVĚŘENÝ ÚKOL DNES?

Z objektivního hlediska to k Boží spokojenosti asi nebude, i když jsou v Písmu dvě zmínky z prvního století křesťanské církve, že lidé byli učeni tak, jak si Bůh přál už od počátku v případě starého Izraele. 1 Kor 4,17; 2 Tim 2,2. Dnes už to tak ale často není. Proč? Zdá se, že křesťanství se shlédlo ve zkušenosti starého Izraele a jakoby zapomnělo pamatovat na budoucnost. Jinými slovy: Zapomíná dávat z toho, co není jeho a tak si zajišťovat svoji budoucnost tím, že bude jiným /světu/ říkat, co Bůh připravil pro jejich blaho. Nepoctivý správce měl používat svěřený majetek ve prospěch druhých. On však hospodařil ve svůj prospěch. Podobně si počínal Izrael. Bůh vyvolil Abrahámovy potomky a zvláštní mocí je vyvedl z Egypta. Svěřil jim svůj majetek, spasitelné pravdy, aby se jejich prostřednictvím stali požehnáním pro svět. Z dodržení podmínek smlouvy, měli sami mít nemalý užitek a výhody. Boží správci si však přivlastnili to, co nebylo jejich, aby se obohatili a vyvýšili. Kdyby se snažili prokazovat druhým dobro tím, co nebylo jejich, získali by tak mnohem více. Mohli se tak zajistit pro budoucnost jen tím, že by rozdávali to, co nebylo jejich a nebylo by jim to počítáno za zpronevěru. Protože to nedělali, byli obviněni ze špatného hospodaření se svěřeným majetkem.

Aby to navíc ještě zkomplikovali, čachrovali se svěřenou pravdou, lpěli na různých zevních ustanoveních namísto jednoduchých stručných a rozumných pravidel platných dodnes.

Podobně je na tom křesťanství dnes. Místo toho, aby dávalo světu z toho, co není jeho a lidé přicházeli k pravému poznání Boha a Jeho vůle, moderní křesťanství nabízí něco, s čím majitel a Pán všeho nemůže být spokojen. Navíc, celé učení je k nepoznání pozměněno tak, že pro lidi je těžko pochopitelné a matoucí. Jednoduché podmínky, které stanovil Bůh, se dnes relativizují a dokonce jsem slyšel i tak odvážné tvrzení, že hranice toho co se smí a co ne, se prý posouvají. Při dotazu, kdo určuje co ne a co ano, jsem dostal snůšku nejasných vyjádření, vykrucování se, výmluv a vytáček. Pán Bůh určil jasnou a věčně platnou normu, co se může a co už nikoli. Toto bohatství máme opatrovat a ctít nejprve sami, potom s ním máme seznamovat jiné. Tak si zajistíme svoji budoucnost, až pomine tento svět. Křesťanství zcela pozměnilo to, co Bůh křesťanům po odchodu zakladatele Ježíše zanechal. Ale pro jeho skutečné pokračovatele to nesmí znamenat, že se budou přizpůsobovat. Tak si pochvalu od majitele a Pána jistě nevyslechneme. Pamatujme si to. Jiná příležitost už nikdy nebude.

Pán a majitel se co nevidět vrátí z daleké cesty. Poté se bude ptát každého, kdo se hlásil k jeho učení, tedy křesťanů, jak naložili s jeho majetkem a rozmnožili to, co jim svěřil. Nevíme přesně, jak to bude technicky proveditelné, ale zdá se, že nikdo se jen tak lehce nezabaví své odpovědnosti. Jiné podobenství ukazuje, že dary a schopnosti, ať už vrozené nebo získané, musí být znásobeny. Jednou dvakrát, pětkrát, desetkrát. Ne každý dokáže psát, aby se druzí vzdělávali. Ale každý dokáže mluvit, aby jiným mohl povědět, jaký majetek spravuje tím, že poznal správné biblické Ježíšovo učení. Němí to říci nemohou, ale mohou v jeho zásadách žít a to bude stačit. Horší to bude s těmi, kteří hodně o Ježíšových zásadách mluví, ale životní punc, zásada pravosti jejich teorie, chybí. Podvádět (švindlovat) ale nebude možné. Někteří si myslí, že svou chytrostí a mazaností se vyhnou odpovědnosti. Majitel a Pán rozpozná špatné spravování majetku, který jim byl svěřen. To, co nebylo vaše, jste si přivlastnili, měli jste z toho ale rozdávat jiným a sami podle toho také žít.

F. POSLUŠNÝ

PŘIPRAVTE SE, JEŽÍŠ KRISTUS PŘICHÁZÍ

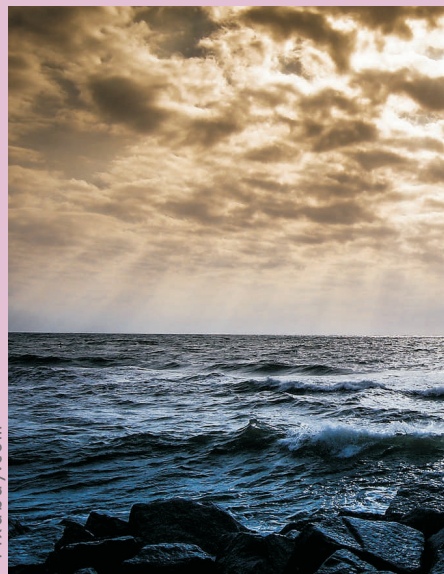
Joel 2,12-14 (B21) A proto ještě teď, pravi Hospodin, vraťte se ke mně celým srdcem svým, s postem, pláčem a truchlením! Roztrhněte svá srdce, a ne pláště své, k Hospodinu, svému Bohu, vraťte se; je přece milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi laskavý a který od zla upouští. Kdo ví? Třeba se rozmyslí, pohnut lítostí, a požehnání nám zanechá, aby zas byly moučné oběti a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha.

Milí bratři a sestry, milí přátelé,

jsem rád, že jsme se mohli v míru a pokoji sejít tento svatý sobotní den v Božím domě. V den, který již Hospodin v ráji oddělil, abychom se s ním setkávali, abychom nabrali nových sil do dalšího týdne.

Jsem Pánu Bohu velice vděčný za tento den, kdy se můžeme z každodenního shonu zastavit, ztišit, odpočinout a nabrat nových duchovních sil. Jsem velice rád, že tu mohu být s vámi a pokusím se s Boží pomocí vám něco sdělit z Jeho slova.

Chtěl bych poděkovat Pánu Ježíši Kristu za plán spasení, za nesmírnou oběť, kterou pro nás podstoupil, za milost a naději, kterou v Něm máme... pro mě je nepochopitelné, co Pán Ježíš Kristus pro nás nicotné podstoupil. Spolu se svým Otcem vdechli život každé bytosti v celém vesmíru. Umístili na oblohu každou hvězdu, květiny oblékli v krásný šat, jaký neměl ani král Šalamoun v době své největší slávy. On, Stvořitel, který je věčný se snížil na úroveň hříšného člověka, opustil svůj trůn v nebesích. Obětoval se za naše hříchy, abychom se mohli jednou vrátit zpět do domova, o který jsme díky hříchu přišli. Těším se domů, do Božího království,

Pixabay.com

těším se, až Pán Ježíš Kristus přijde podruhé obklopen svými anděly. Těším se, až pomine všechno zlo, které nás obklopuje.

Dále chci Pánu Bohu poděkovat, za to, že žijeme v zemi, kde je mír, kde je všeho hojnost a dostatek. Děkujeme Pánu Bohu každý den za to, že žijeme

v zemi, kde naše ústava umožňuje svobodu náboženského vyznání a že Pán ještě zadržuje větry událostí, které brzy přijdou na náš svět.

Je to obrovská milost, ale i zodpovědnost, že můžeme svobodně vyznávat naši víru a hlásat hynoucímu světu evangelium.

Když se rozhlédneme kolem sebe po světě, není samozřejmostí to, za co jsem Pánu Bohu nyní děkoval. Svět se nachází ve velkém zmatku a ze všech stran zaznívají zprávy, které nás nemohou nechat vlažnými.

Stupňující se přírodní katastrofy, sucho nevídaných rozměrů, války a zvěsti o válkách, hlad a mor v různých podobách. Finanční nestabilita a zadluženost po celém světě, ekumenické hnutí, které nabývá na síle. Hlava katolické církve

papež František nabádá světové náboženské vůdce k sjednocení a veřejně volá po svěcení neděle jako dni odpočinku, dni rodiny a pokoje. Globální oteplování mění podmínky pro život na naší planetě a opět je slyšet volání po volné neděli, aby se zastavil alespoň na jeden den ruch továren a obchodů.

Evropa se začíná děsit valícího se moře v podobě migrantů, kteří nevědí kam jít. Svět se bojí hrozby terorizmu, dříve pokojná místa jsou nyní pro život nebezpečná. Evropská unie je na pokraji svého pádu. Ale dobře víme z proroctví Daniele, že železo s hlinou se mísit nedá.

Asi každý dobře znáte proroctví o době konce z 24. kapitoly Matouše, která dovolím si říct, se naplňují před našima očima. Svět se nachází před velkou krizí a žijeme již v zapůjčeném čase.

Je jen na Pánu Bohu, kdy dovolí a rozváže větry a závěrečné události udeří s velkou silou na tento nepřípravený svět.

Na vlastní oči můžeme vidět tyto události a naplňující se mnohá proroctví. Brzy přijde na Boží lid závěrečná zkouška.

Pán Bůh dopouští tyto rány, aby byl svět varován, aby se hříšníci zalekli, odvrátili se od svých zlých cest a navrátili se cele ke svému Stvořiteli.

Nechci Vás tím, co jsem říkal, strašit nebo vyvolávat paniku. Nemusíme se ničeho strachovat a obávat. Pán Bůh se o nás v těžkých chvílích postará tak, jako se staral o své věrné služebníky v dávné historii a stará se i v současnosti.

Pokud, ale chceme, aby se k nám Bůh přiznal a postaral se o nás v těžké době, musíme se mu nyní cele odevzdat a nechat se vést Duchem svatým. Oblékneme nyní plnou Boží zbroj, abychom v době zkoušky mohli obstát.

Chtěl bych se s vámi podělit o jednu zajímavost ze Spojených států amerických, kde jeden z kandidátů na amerického prezidenta je známý adventní neurochirurg Ben Carson.

Když kandidoval na prezidenta Mitt Romney, celý svět se zajímal o jeho mormonské vyznání. Nevím, jaké má pohnutky Ben Carson ke své kandidatuře na prezidenta USA, ale zhlédl jsem na internetu několik videí, kde mluví před americkým lidem o Bohu.

Možná ho Pán Bůh použije, aby se celý svět dozvěděl zatím o nepříliš známém adventním hnutí a platnosti Božího zákona. Pán Bůh má mnohé cesty, je jen na Jeho vůli koho, kde a kdy si použije.

Když došlo v Thajsku k tsunami, v 8 hodin ráno jedna dívka stavěla na pláži pyramidu a najednou voda, která byla u ní, ustoupila velice daleko, ani ryby nedokázaly uplavat. Dívka se divila, co se to stalo.

Pak si vzpomněla, že učitel ve škole jim jednou řekl: „Když uvidíte že najednou voda ustoupí daleko je to znamení tsunami. Máte jenom 10 minut času na to, abyste unikli do bezpečí.“

Dívka volala: „Maminko, maminko pojd' sem honem, podívej se na to. To je přesně tak, jak nám to pan učitel řekl ve škole. Musíme utíkat, musíme utíkat a varovat všechny lidi, kteří jsou na pláži.“

Běžely do hotelu a řekly správci hotelu, ať jde rychle na pláž a řekne všem, že za 10 min je tu tsunami. Správce vzal amplion a zavolal na lidi na pláži: „Pozor, pozor za deset minut je tu tsunami. Utíkejte, utíkejte, zachraňte se. 250 lidí utíkalo a 250 lidí bylo díky malé dívence zachráněno. V novinách, byl velký červený nápis Kejly, to je jméno té dívky - anděl pláže. Protože Kejly rozpoznala znamení tsunami, zachránila 250 lidí.

Milí bratři a sestry rozpoznáváte znamení Druhého příchodu? Věříte, že Pán Ježíš brzy přijde?

Jestli jsme přesvědčeni, že žijeme před příchodem Pána Ježíše Krista, budeme jako Keily. Půjdeme a budeme varovat lidi, připravte se, Pán Ježíš brzy přijde.

Tento příběh o tsunami a malé dívence, která zachránila 250 lidí na pláži, mě velice oslovil v jednom kázání Milana Moskaly, tak jsem si ho vypůjčil.

Ježíš Kristus přichází a brzy uzříme našeho Spasitele, přicházet ve slávě, obklopen zástupy svatých andělů. Brzy půjdeme domů, kde už nebude nedostatek, kde už bude jen věčný pokoj, láska a mír.

To je ten vytoužený cíl, ke kterému již vzhlížel Adam po pádu do hříchu, to je ten cíl, pro který opustil Abraham pohodlí města UR a vydal se kočovat pouští a následoval Hospodina.

To je ten cíl, pro který Mojžíš kráčel a vedl svůj lid 40 let pouští. To je ten cíl, pro který umírali první křesťané. To je ten cíl, pro který na mnoha místech země umírají křesťané i v dnešní době.

Cílová stanice... Nové nebe a Nová země, Ježíš Kristus,... to je cíl každého křesťana a měl by být cílem každého člověka. To je důvod proč jsme křesťany, naděje na nový život, kde budou pouta smrti a zla, zlomeny.

Bratři a sestry, už jenom krátce a Pán Ježíš brzy přijde. Ty i já jsme zvláštními Božími velvyslanci. On nás povede do Nového Jeruzaléma, brzy projdeme perlovou bránou Nového města.

Naším hlavním úkolem nyní je cele se odevzdat Pánu Bohu a nechat se obmýt krví Beránka, který za nás na kříži zvítězil. Prosme Hospodina o Ducha svatého, o moudrost, radost, lásku, trpělivost, pokoru, dobrotu, tichost, laskavost, věrnost a sebeovládání.

Nic nepřitahuje věřící i nevěřící lidi k Bohu víc než to, když vidí v životě lásku, radost, pokoj, smysl a řád.

Život, který je ztvárněním těchto vlastností, je mocným svěděním pro Boha a pro smysluplnost křesťanské víry. Ovoce Ducha v životě křesťana je nezbytné.

Naším úkolem je hledat Hospodina a činit pokání celým svým srdcem. Vzdejme se každého hýčkaného hříchu, každé modly. Každý máme nějakou modlu, ať už vědomou či skrytou. Pán Bůh chce, abychom se mu cele odevzdali, nechce polovičatou víru...

... Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí... a, miluj svého bližního jako sám sebe. Lukáš 10,27

Prosme Boha, aby nám připomněl naše nepravosti, aby nám připomněl každý zapomenutý, skrytý hřích. Prosme ho o odpuštění s lítostí a pláčem, aby nás uvedl do jednoty a mohl nás naplnit svým Svatým Duchem.

Pakliže jsme v našem životě někomu ublížili, běžme a osobně ho prosme o odpuštění. Jestli jsme někomu veřejně ublížili, běžme a veřejně vyznejme svůj hřích, tak jako to udělal král David, když selhal a nechal pro svůj chtíč zabít Uriáše Chetejského. Roztrhněme své srdce a hledejme Hospodina tak, jak o tom hovoří úvodní verše... připomeňme si znovu tyto verše....

Joel 2,12-14 (B21) *A proto ještě teď, praví Hospodin, vraťte se ke mně celým srdcem svým, s postem, pláčem a truchlením! Roztrhněte svá srdce, a ne pláště své, k Hospodinu, svému Bohu, vraťte se; je přece milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi laskavý a který od zla upouští. Kdo ví? Třeba se rozmyslí, pohnut lítostí, a požehnání nám zanechá, aby zas byly moučné oběti a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha.*

Bratři a sestry Pán Bůh neodkládá svůj příchod, jak si mnozí myslí. On čeká jen na nás, až se připravíme, až bude jeho lid hoden nebe, aby mohl nést pečeť na svých čelech. On čeká jen na nás, aby nás mohl použít, naplnit svým Duchem svatým a použít k hlásání trojandělského poselství, abychom s velkou mocí hlásali Kristovu milost, lásku, naději ve spasení a přicházející Boží soud nad tímto světem.

On čeká na nás, abychom před celým světem obhájili platnost svatého neměnného Božího zákona. Pán Ježíš, čeká na mne, na tebe. On nás tak

moc miluje, že nechce přijít o jediného člověka, za kterého položil svůj život na kříži.

Reformujme nyní naše životy, aby nás mohl Hospodin použít. Změňme naše vystupování, oblékání, zaměřme se také na zdravotní reformu, která nám byla skrze Božího posla dána a kterou tak často opomíjíme.

Dejme si pozor, jakou posloucháme hudbu, jestli nás povznáší a navozuje nebeskou atmosféru, nebo probouzí jen světské touhy a vášně. Dejme si také pozor, na co se díváme.

Vše co děláme, doma nebo při bohoslužbě, tak se nejdříve ptejme - oslavuje to Pána Boha? Je to Tvá vůle Hospodine? Vše co děláme, dělejme k Boží slávě a využijme každou chvíli k posílení našeho vztahu s Ježíšem Kristem a získávání druhých pro Boží království.

Odevzdejme se Bohu a buďme na něm cele závislí. Jedině tak nás může Bůh provést skrze dobu, která nás brzy čeká.

Cesta ke Kristu - Modli se ve svém koutku. Při své každodenní práci často pozvedej své srdce k Bohu. Tak kráčel s Bohem i Enoch. Tyto tiché modlitby stoupají jako vůně vzácného kadidla k trůnu milosti. Satan nemůže zvítězit nad tím, jehož srdce je takto zakotveno v Bohu.

Není doby nebo místa, kdy by bylo nevhodné vysílat k Bohu prosbu. Nic nám nemůže zabránit, abychom nepozvedli svá srdce v opravdové modlitbě. Uprostřed davu na ulici, při své každodenní práci můžeme vyslat prosbu k Bohu a žádat o Boží vedení, jako to učinil Nehemiáš, když předložil králi Artaxerxovi svou žádost. Koutek pro spojení s Bohem můžeme najít všude, kde jsme. Měli bychom stále mít své srdce otevřené a zvat Ježíše, aby přišel a usídlil se v nás jako nebeský host.

Nikdo není v bezpečí ani den, ba ani hodinu bez modlitby. Prospělo by nám, kdybychom každý den uvažovali o Kristově životě. Měli bychom jej projít krok za krokem a představit si, čím vším musel projít.

Bratři a sestry, závislost na Bohu je velice důležitá. Studujme pravidelně Boží slovo a modleme se dnem i nocí, aby nás Pán Bůh použil a naplnil Duchem Svatým. Modleme se za své blízké a milé, modleme se i za své nepřátele.

ZAMYŠLENÍ

Ježíš Kristus čeká na naše přímluvné modlitby, aby mohl působit v životech našich přátel. Velice na mě zapůsobily knihy od Rodgera Morneau, kde popisuje svůj modlitební život a sílu přímluvné modlitby. Vřele doporučuji si je přečíst.

Poučme se od našeho učitele Ježíše Krista, učme se z Jeho života. Každý by měl pravidelně studovat evangelia a snažit se pochopit plán spasení. Přečtěte si také knihy Touha věků a Cesta ke Kristu, které Vám přiblíží Spasitelův život a Jeho plán spasení.

Na začátku tohoto zamyšlení jsem děkoval za hojnost v naší zemi. Žijeme v zemi, která je kolébkou reformace, kde povstali velcí reformátoři. Vzpomeňme si na odkaz Jana Husa, upněme se k Hospodinu a postavme se za pravdu, až bude potřeba, tak jako on. Naše země má velké požehnání, nenechme se ale touto hojností ukolébat. Je téměř pravidlem, že když je Boží hojnost, lid usíná, když nastanou strasti, Boží lid povstává.

Asi každý dobře znáte pasáž ze Zjevení Jana o poselství církvi v Laodiceji, které bych chtěl nyní přečíst.

Zjevení 3, 15 – 22 „Znám tvé skutky – nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný a ani studený ani horký, vyplivnu tě ze svých úst. Říkáš totiž: Jsem bohatý, zbohatl jsem a nic nepotřebuji – a nevíš, že jsi ubohý a politováníhodný, nuzný, slepý a nahý. Radím ti, abys sis ode mě koupil zlato přetavené v ohni, abys byl bohatý, a bílé roucho, abys byl oblečen a neukazovala se hanba tvé nahoty; a své oči pomaz mastí, abys viděl. Já všechny, které miluji, kárám a vychovávám. Rozhorli se tedy a číň pokání. Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli uslyší můj hlas a otevře mi dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

To je opravdu velice vážné poselství k současnému stavu naší církve. Jsme vlažní... ano jsme vlažní. Nejsme ani horcí, ani studení. Spíme... probudme se, probudme se a pojďme vpřed a připravme se na příchod našeho Spasitele. Následujme náš nebeský vzor Ježíše Krista. Nebudme

tou církví v Laodiceji, buďme církví živou, církví Kristovou, která bude toužit jít vstříc domovu.

Ježíš Kristus prohlásil, že podobně lidé nebudou věřit v jeho Druhý příchod. Jako současníci Noeho ...

„nezvěděli, až přišla potopa, a zachvátila všechny, tak bude i příchod Syna člověka“ (Mt 24, 39).

*Až se lidé, kteří se považují za Boží lid, začnou směřovat se světem, žít tak, jak žije svět, a účastnit se zapovězených zábav, až se rozmařilost světa stane rozmařilostí církve, až budou znít svatební zvony a všichni se budou radovat, že je čeká na zemi mnoho let blahobytu - tehdy, náhle - jako blesk z nebe - přijde konec jejich slibných vidin a klamných nadějí. - **Velký spor věků***

Nepřipomíná vám tento citát stav křesťanských církví i naší církve? Naplňuje se toto proctví na nás? Každý ať posoudí sám.

Brožura EGW – Příprava na pozdní déšť

„Co mám říci, abych probudila ostatky Božího lidu? Viděla jsem, že nás čekají hrozné věci: Satan a jeho andělé sbírají veškeré síly proti lidu Božímu. Ví, že budou-li ještě chvíli spát, že je má v hrsti a jejich záhuba je jistá.“

Proč nejsou ostatky hotovy hlásat mocně trojandělské poselství v této pozdní hodině světových dějin? Další výroky odhalují strategii nepřitele.

„Satan jim bude chtít zabránit v tom, aby se připravili pro onen den. Zařídí vše tak, aby jim zatarasil cestu, zatíží je pozemskými poklady, aby měli mnoho velkých starostí a aby jejich srdce byla přetížena starostmi tohoto života, a den zkoušky aby je překvapil jako zloděj.“

„Satanovy síly se snaží odvrátit mysl lidí od věčných hodnot. Nepřítel usměrňuje vše podle svých cílů. Mysl mužů a žen se zaměstnává světským podnikáním, sportem a módou.“

„Nesmíme věnovat pozornost tisícovým zájmům. Některé věci vyžadují čas a budí zvědavost, ale nemají smysl. Musíme věnovat veškerou pozornost a energii nejvyšším zájmům, přesto je často věnujeme poměrně

bezvýznamným věcem. Musíme cítit zodpovědnost za to, zda dáme své duši pokrm, který posílí duchovní život a povzbudí jej.“

(2Korintským 11,14) „Člověk má od přirozenosti sklon řídit se satanovým našeptáváním a nemůže úspěšně odolávat tak strašnému nepříteli. Může získat sílu jedině od Krista, mocného vítěze, bude-li v něm přebývat a řídit se Jeho sklony. Satan chystá své svody, a snaží se, aby ho Boží lid v posledním útoku nepoznal.“

Bratři a sestry, udělejme změnu ve svých životech již dnes. Hledejme Hospodina v postu a pláči a služme mu, každý podle svých duchovních darů celým svým srdcem. Odměna bude jednou nevýslovná, co oko nevidělo a co ucho neslyšelo. Nic z toho co pro nás Bůh připravil, si nezasloužíme, a přesto nám náš Spasitel vše zdarma s nekonečnou láskou dává.

Chtěl bych Vám nyní přečíst pár citátů od sestry Whiteové o Nové zemi a Novém nebi, které pro nás Ježíš Kristus připravil... zkuste třeba zavřít oči a představit si ve své mysli co vám budu nyní číst.

a. „Potom jsem viděla veliký počet andělů přinášet z města nádherné koruny - pro každého svatého jednu korunu, na které bylo napsáno jeho jméno. Když Pán Ježíš ty koruny žádal, andělé mu je podávali a laskavý Pán Ježíš je vlastní pravicí kladl na hlavy svatých. Andělé přinášeli také i harfy, které Pán Ježíš rovněž podával svatým. Anděl udílející rozkazy se jako první dotkl strun, aby udal tón, a pak se všechny harfy rozezvučely vděčným radostným chvalozpěvem, přičemž se každá ruka dotýkala harfy tak dovedně, že vyluzovala nádherné a dokonalé tóny.“ EW 288.

b. „Hory, roviny a potoky. „Budou tam věčně proudící toky, průzračné jako křišťál a na jejich březích budou šumící stromy zastíňovat cesty, připravené pro Boží vykoupené. Rozsáhlé nížiny tam budou stoupat ke krásným pahorkům a Boží hory zdvihat své majestátné vrcholky. V pokojných rovinách, při živých tocích najde Boží lid, který byl na světě tak dlouho poutníkem a cizincem, svůj domov.“ GC 675.

c. *Všechny druhy stromů. „Hora Sión nyní ležela před námi a na hoře byl neobyčejně krásný chrám; kolem něho bylo sedm jiných hor, na nichž rostly růže a lilie. Viděla jsem malé děti vystupovat nahoru, nebo když chtěly, mohly použít svá malá křidélka a letět k vrcholu hory, kde trhaly nikdy nevadnoucí květiny. Kolem chrámu byly všechny druhy stromů, aby okrašlovaly toto místo: Buky, smrky, jedle, olivy, myrty, granátové jabloně a fíkovníky se skláněly pod tíhou množství fíků - to vše činilo toto místo velmi nádherným.“ EW 19.*

d. *Všechny druhy květin. „Viděla jsem jiná pole se všemi druhy květin, a když jsem je utrhla, zvolala jsem: „Ony nikdy neuvadnou!“ Dále jsem viděla pole s vysokou trávou, na pohled neobyčejně krásnou, byla svěží zelená, a když se vznešeně vlnila na počest Krále Ježíše, leskla se jako stříbro a zlato.“ EW 18.*

e. *Strom života. „Tam jsme viděli strom života a trůn Boží. Z tohoto trůnu vytékala řeka čisté vody a na obou stranách této řeky byl strom života. Na každé straně té řeky byl kmen stromu, oba z čistého, průhledného zlata. Z počátku jsem se domnívala, že vidím dva stromy. Podívala jsem se znovu a viděla jsem, že u vrcholu byly tyto dva kmeny spojeny v jeden strom. Tak stojí strom života na každé straně řeky života. Jeho větve se skláněly k místu, kde jsme stáli, a to ovoce bylo nádherné, vypadalo jako ze zlata smíšeného se stříbrem.“ EW 17.*

f. *Všechna zvířata budou mírná a důvěřivá. „Neuškodí, aniž zahubí na vsí mé hoře svaté; praví Pán.“ Zde bude člověku navraceno jeho ztracené panství a nižší řád bytostí opět rozpozná svého pána; divocí se stanou mírnými a plaší důvěřivými.“ Ed 304.*

g. *Budeme žít v domech. „Potom jsme pozorovali ty nejnádhernější věci z vnější strany města. Viděla jsem tam neobyčejně krásné domy, které vypadaly jako ze stříbra, podepřené čtyřmi sloupy, posázenými perlami, nejnádhernějšími na pohled. Tyto domy byly obydleny svatými. Na každém domě byla zlatá římsa. Viděla jsem některé svaté vcházet do domu, smekat své trpytící se koruny a klást je na římsu.“ EW 18.*

ZAMYŠLENÍ

h. Věčný den. „Sluneční svit bude nahrazen světlem, které nebude nepříjemně oslňovat, ale jsem zdaleka překoná polední světlo. Boží a Beránkova sláva naplní svaté město neblednoucím světlem. Vykoupení budou žít ve slávě věčného dne bez slunce.“ GC 676.

Bratři a sestry, není to krásné, co nás jednou čeká... je to neskutečné, co pro nás Ježíš Kristus připravil. Musím jen říct Bůh je láska!

Slovo závěrem

Každý dobře znáte maják. Maják je takovéto malé světélko, které svítí na útesu, upozorňuje lodě na hrozící nebezpečí. Varuje: Stop, nebezpečí, tudy se plout nedá. Pomáhá lodím, aby dovezly svůj náklad do bezpečí, slouží lodím, aby dopravily své pasažéry bezpečně do cíle. Staňme se takovým majákem, ať můžeme dovést lidi kteří jsou kolem nás do bezpečí, do cíle, do Božího království. Svitme lidem na jejich cestu a budme pro ně světlem, které jim pomůže najít smysl života, Ježíše Krista.

Nepřítel nespí a jeho útoky stále více nabírají na intenzitě, vlny kolem nás jsou již tak vysoké, že světlo majáku není skoro ani vidět. Rozsviťme světlo svého majáku jasněji, dokupme olej, dokud je ještě čas.

Vezměme sebou na svůj maják Ježíše Krista, Boží slovo, ať můžeme jasně svítit tomuto hynoucímu světu. Oblékněme si plnou zbroj Božího ducha. Připravme se, Ježíš Kristus přichází. AMEN ■

HONZA BARTOŠ

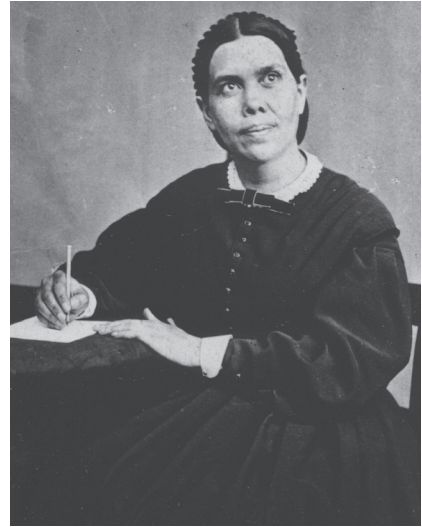
Pixabay.com

Z RÁJE
DO RÁJE 4.2016

Z PERA ELLEN G. WHITE

Vzhledem k době, ve které žijeme, je na místě nejen opakovat známější a již dříve publikované rady, ale tyto zprávy také současně zdůraznit podrobnějším poučením...

Mnozí falešní proroci vyšli na svět (1J 4,1) Pán Ježíš jasně viděl stav světa církve, jaký bude na konci světa. Viděl, jak satan a zlí andělé s celou svou armádou zlých duchů, zaútočí na ostatky církve, kteří ostříhají přikázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista. Satan neustále pracuje, ale jen málokdo má představu o jeho horlivosti a lsti... Připravuje se na poslední tažení proti církvi... Satan doufám, že ostatky lidu Božího nezatáhne do všeobecné záhuby, která čeká na tento svět... Čím více se blíží opětný příchod Kristův, tím rozhodnějším a odhodlanějším je ve svém úsilí, aby je přemohl. Povstanou muži a ženy a budou tvrdit, že mají nové poznání nebo zjevení, jež směřuje k tomu, aby podkopalo víru v základní pravdy. **(5T 295)** Odpadnutí, nebo falešné přestupky málokdy přicházejí zdola, ale shora. Satan toho mocně využívá. Jak daleko se mu daří pronikat do církve,

Ellen G. White Estate, Inc

svědčí Duch prorocký: „Mnozí budou na našich kazatelkách třímát v ruce pochodeň falešného proctví, zapálenou pochodní satanovou.“ **(TM 439)**

Potom jsem viděla, jak se satan radí se svými anděly a jak společně uvažují o tom, co vlastně získali... Satan i jeho andělé došli k závěru, že existuje jen jeden způsob, jak uvést duše do záhuby, který bude nakonec mnohem úspěšnější.

Proto se rozhodl, že bude muset pracovat mnohem mírnějším způsobem... Zmírnil svůj hněv a rozhodl se, že nebude pokračovat v tomto krutém pronásledování svých poddaných, ale přiměje církev k tomu, aby sváděla boje o různá lidská ustanovení a neusilovala o víru, která je jednou dána svatým. **(EW 227)**

Modlitba Pána, ako ju nepoznáte

Modlitba Pána známa ako Otčenáš patrí k najrozšírenejším modlitbám všetkých kresťanských cirkví. Často ju považujú za modlitbu, ktorá spája kresťanov na celom svete do jednej rodiny. Jej tradičná verzia sa v srdciach ľudí hlboko zakorenila. Mnohí ju opakovane odriekajú bez toho, aby sa nad ňou hlbšie zamysleli. Pán Ježiš nenariadil, aby sme používali len modlitbu „Otče náš“.

Ukázal nám iba spôsob, ako sa sám modlil. Svojim nasledovníkom hovorí: „Vy sa teda modlite takto...“ (Mat 6:9) Naozaj sa Ježiš modlil presne takto?

PROBLÉM V TRADIČNOM BIBLICKOM PREKLADE

Modlitba Pána sa skladá zo siedmych prosieb, z ktorých posledné dve sú v starogréckych rukopisoch vyjadrené vo forme paralelizmu:

„και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου...“ (Mat 6:13, TR)

V našich tradičných prekladoch znejú nasledovne:

„A **neued'** (v gr. prepise: *mé eisenenkés*) nás do pokušenia, ale zbav nás zlého...“ (Mat 6:13)

Tento novozmluvný citát je považovaný za jeden z najväčších exegetických hlavolamov. Jeho teologický výklad je pre mnohých nepochopiteľný. Ved' ako je možné, že milujúci a láskavý Boh je v prosbe Syna človeka predstavený ako pokašiteľ? Ak nás neustále uvádza do hriechu, aký je potom jeho charakter? Naozaj ho musíme ustavične „prosíkať“, aby to nerobil? Je iróniou, že niektorých táto Ježišova zvláštna žiadosť natoľko zarazila, že sa už nedokážu modliť „takto“. Preto by nás nemalo prekvapiť, že tento biblický verš je častým terčom útokov. Lebo ak Boh privádza človeka do pokušenia, potom je vinný z obmedzovania ľudskej slobody. Majú títo kritici pravdu, alebo je to celkom inak?

Jeden komik raz povedal: „Môžem odolať takmer čomukoľvek, okrem pokušenia.“ Aký výstižný výrok! Vtipným spôsobom vyjadril odveký problém človeka. Pôvod pokušenia siaha až do rajskej záhrady. Biblický príbeh našich prvých rodičov

„OTČE NÁŠ“

a ich tragický pád do hriechu (1Moj 3:1-6) je pre celý svet výstrahou. Odvtedy na nás pokušenie útočí každý deň. Biblia informuje, že ide o bežnú skúsenosť každého človeka (1Kor 10:13). Zvádžanie do hriechu na tomto svete nie je teda nič neobvyklé, ale podľahnúť pokušeniu je vždy duchovne škodlivé. Ak nechceme stratiť našu morálnu integritu a večnú budúcnosť, pokušenie je presne to, čomu musíme odolať.

Odkiaľ však pokušenie prichádza a kto je zaň zodpovedný? Môže nás Boh pokúšať ku zlu? Apoštol Jakub to vo svojom liste jasne vylučuje.

„Nech nikto v pokušení nehovorí: Som pokúšaný od Boha. Lebo Boha nemožno pokúšať k zlému, a ani on sám nikoho nepokúša.“ (Jak 1:13)

„Potom bol Ježiš vyvedený od Ducha hore na púšť, aby bol pokúšaný od Diabla.“ (Mat 4:1)

„Ale každý je pokúšaný od svojej vlastnej žiadostivosti, ktorá ho láka a zvádza. Potom keď žiadostivosť počne, rodí hriech a hriech, keď je vykonaný, splodí smrť.“ (Jak 1:14-15)

Pokúšenie je podľa Písma zvádžanie do hriechu. Neprichádza však od Boha (Jak 1:13), ale od Diabla (Mat 4:1) a tiež zo zla, ktoré je v každom človeku (Jak 1:14-15). Boh nikoho nezvádza ku zlu. Ak ho niekto prosí, aby ho nevedol do pokušenia, taká žiadosť nie je v súlade s Božou vôľou, pretože Boh to nikdy nerobí. Ako si teda vysvetlíme zjavný biblický rozpor, ktorý nastal vo verši z Matúša 6:13? Je uvedená prosba o našu záchranu pred pokušením správna? A prečo sa ju máme modliť, ak nás Boh nevedie do pokušenia? Nie je chyba v našom tradičnom biblickom preklade?

POCHOPENIE MORFOLÓGIE V STAROGRÉCKEJ GRAMATIKE

Aby sme poznali skutočnú pravdu, potrebujeme sa zoznámiť s morfológiou – tvaroslovím, gramatickým tvarom skúmaného gréckeho výrazu *μέ eisēn kēs* z Modlitby Pána (Mat 6:13). Aby sme porozumeli jeho významu, musíme najskôr pochopiť jedno zo základných pravidiel starogréckej gramatiky.

Rozkazovací spôsob či imperatív je slovesný spôsob, ktorým sa vyjadruje príkaz, požiadavka či zákaz. V Novej zmluve sa vyjadruje takmer výlučne v prezente (prítomnom čase) a aoriste (minulom čase).

Ak je grécke sloveso v konjunktíve aoristu (spojovací spôsob minulého času) 2. a 3. osoby jednotného a množného čísla v spojení so záporom *mé*, je náhradou za imperatív aoristu (rozkazovací spôsob minulého času). Odborne sa jeho gramatický tvar nazýva „aorist so zabraňovacím (prohibitívnym) konjunktívom“. Do slovenčiny sa musí preložiť väčšinou imperatívom nedokonavým:

Mé thaumasés - Nediv sa...! (Ján 3:7)

Mé me basanisés – Nemuč ma! (Mar 5:7)

Mé foneusés – Nezabíjaj...! (Mar 10:19)

Ten istý gramatický tvar má aj grécky výraz *mé eisenenkés* z Matúša 6:13, ktorý je do slovenčiny tradične prekladaný slovesom „neuveď/neuvod...!“ Gr. sloveso „*eisferó*“ však doslovne znamená „priniesť al. priviesť do (vnútra)“. V tomto verši je vyjadrené v tvare gr. *eisenenkés*, tzn. gramaticky v konjunktíve aoristu (spojovacom spôsobe minulého času) 2. osoby jednotného čísla. A keďže je toto sloveso v spojení so zápornou časticou *mé*, je náhradou za imperatív aoristu (rozkazovací spôsob minulého času), a preto musí byť do slovenčiny preložené imperatívom (rozkazovacím spôsobom). Jeho tradičný preklad „neuveď“ je v Matúšovi 6:13 síce v súlade s touto gramatikou, ale v rozpore s biblickou teológiou, pretože Boh nikoho neuvádza do pokušenia. A jedno zo základných pravidiel biblického prekladu znie: gramatika a teológia sa nemôžu rozchádzať.

SÚLAD MEDZI GRAMATIKOU A TEOLÓGIU

Existuje aj iný spôsob prekladu do národného jazyka. Klúčom k jeho pochopeniu je porovnanie s rovnakým typom modlitby na iných miestach Božieho slova.

a) Matúš 26:41

„Bdejte a modlite sa, **aby ste nevošli** (gr. *hina mé eiselthéte*) do pokušenia! Duch je síce ochotný, ale telo je slabé.“ (Mat 26:41)

Táto Ježišova výzva k jeho ospalým učeníkom v Getsemanskej záhrade je pre nás aktuálna aj dnes (porov. Mat 25:5). Aj my sa máme modliť k Bohu, aby sme nevošli do pokušenia, lebo naše telo je krehké. Každý z nás by si mal položiť ruku na srdce, či sa už niekedy modlil takto? Položme si otázku, ako by sme túto modlitbu povedali Bohu konkrétnym spôsobom? A ako by sme ju vyjadrili v zápornom imperatívne? Ježiš očakáva, že sa k Bohu budeme modliť práve takto.

b) Žalm 119:133-134

Pozrime sa na ďalší ukážkový príklad modlitby tohto typu, ako je uvedený v našich prekladoch hebrejskej Starej zmluvy.

„Postav moje kroky a upevni ich vo svojej reči a **nedaj, aby** nado mnou **panovala** nejaká nepravosť! Vyslobod' ma z útisku človeka a budem ostríhať tvoje nariadenia.“ (Žalm 119:133-134, Roháček)

„Upevni moje kroky svojím výrokom, **nedovól, aby** ma **ovládla** nejaká nepravosť. Vykúp ma z útlaku ľudí, aby som dodržal tvoje rozkazy.“ (Žalm 119:133-134, Slovenský ekumenický preklad)

Septuaginta (grécky preklad Starej zmluvy) v tomto verši uvádza slovné spojenie *mé katakyrieusató*, tzn. sloveso v zápore imperatívu aoristu (rozkazovacieho spôsobu minulého času). Všimnime si, že do slovenčiny bolo preložené imperatívom „nedaj, aby panovala“; „nedovól, aby ovládla“. Niekedy je dosť ťažké preložiť do slovenčiny text tak, aby nestratil pôvodný význam. Preto v tomto prípade museli prekladatelia použiť tzv. **záporný permissívny* imperatív**: „nedovól“, „nedaj“, prípadne „nenechaj“. (* pozn. angl. permission – dovoľenie)

c) Žalm 141:4

Nasledujúci príklad je zo Žalmu 141. Aj tu nájdeme modlitbu podobnú Ježišovej prosbe (Mat 6:13) z modlitby „Otče náš“. Slovenský preklad z hebrejštiny znie takto:

„**Nedaj, aby sa** moje srdce **naklonilo** k zlej veci, robiť bezbožné skutky s mužmi, páchajúcimi nepravosť, a aby som nejedol z ich lakôt.“ (Žalm 141:4, Roháček)

„**Nedovoľ, aby sa** moje srdce **priklonilo** k zlému a dopustilo sa bezbožnosti s páchatelmi neprávosti, aby som nemal záľubu v ich pôžitkoch.“ (Žalm 141:4, Slovenský ekumenický preklad)

Septuaginta v tomto verši uvádza grécke sloveso v slovnom spojení *mé ekklinés*, ktoré je vyjadrené v zápore konjunktívu prítomného času. Aj v tomto prípade postupovali naši prekladatelia správne - použili sloveso so záporným permissívnym imperatívom, v tvare: „nedaj, aby sa naklonilo“; „nedovoľ, aby sa priklonilo“.

Avšak niektoré iné preklady uvádzajú tento verš formou: „Nenakláňaj moje srdce k zlému...“ Tento spôsob prekladu je rovnaký, ako v tradičnom znení Ježišovej prosby z Matúša 6:13. Gramaticky je síce správny, no teologicky chybný. Pretože nie je možné prisúdiť Bohu v Starej a Novej zmluve charakterové vlastnosti, ktorých nositeľom je náš pokušiteľ (porov. Mat 4:3; 1Tes 3:5).

Živý Boh, darca všetkých dobrých a dokonalých darov, pôvodca každého požehnanja, je svätý (3Moj 11:44) - to znamená, že je oddelený od každého hriechu. A pretože jeho hnev je namierený proti hriechu, nemôže nikoho pokúšať ani ovládať hriechom.

MATÚŠ 6:13 V NOVOM PREKLADE

Aký je teda pôvodný význam jedného z najnepochopiteľnejších citátov Biblie? Stačí použiť preklad v tvare slovesa so záporným permissívnym imperatívom a hneď sa všetko vyjasní. V novom preklade je tento biblický verš vyjadrený takto:

„**A nedovoľ nás priviesť** do pokušenia, ale vyslobod' nás od zlého!...“
(Mat 6:13; slovenský variant)

„**A nedovoľ nás privést** do pokušení, ale vysvobod' nás od zlého!...“
(Mat 6:13; český variant)

DUCHOVNÝ VÝZNAM PŮVODNEJ JEŽIŠOVEJ PROSBY

Nový preklad Ježišovej prosby (Mat 6:13) zo vzorovej modlitby „Otče náš“ dáva do súladu správnu gramatiku so správnou teológiou. Upozorňuje nás na našu pozíciu v tomto svete. Žijeme na bojisku a náš nepriateľ je neúprosný. Na svete existuje zlo, bieda, zármutok a smrť. Niektorí ľudia sú sklúčení od svojich problémov, naplnení zármutkom, zdeptaní ťažkosťami a strácajú odvahu žiť ďalej. Keby sme mali schopnosť duchovne vidieť, odrazu by sme uvideli, ako mocnosti zla na nich útočia. Ale tiež by sme videli Božích anjelov, ako sa ponáhľajú na pomoc pokúšaným ľuďom, ktorí stoja na okraji priepasti, aby ich ochránili a doviedli do bezpečia. V tomto zápase ide o náš večný život. Tieto dva tábory medzi sebou bojujú tak skutočne ako armády tohto sveta. Dokedy to ešte potrvá a ako sa to skončí?

Jedna z najvznešenejších a najslávnejších právd zjavených v Biblii je správa o tom, že Ježiš Kristus príde druhýkrát, aby dokončil veľké dielo záchrany človeka. Svet odmieta uveriť, že prorocky predpovedané znamenia Pánovho príchodu sa naplňajú v rýchlom slede priamo pred našimi očami. Mnohí dosiaľ „spia“ vo svojich hriechoch, snívajú o pokoji a istote na tomto neistom svete. Biblia nás informuje, že Boh vo svojom večnom pláne dovolil pôsobiť zlu a Satanovi len na určitý čas. Keď sa Spasiteľ chystal odísť od svojich učeníkov, utešoval ich uistením, že znovu príde: „Nech sa nerozrušuje vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby nebolo *tak*, povedal by som vám *to*. Idem vám pripraviť miesto. A keď odídem a pripravím vám miesto, opäť prídem a vezmem vás k sebe, aby aj vy ste boli *tam*, kde som ja.“ (Ján 14:1-3) „A keď príde Syn človeka vo svojej sláve a všetci svätí anjeli s ním, vtedy sa posadí na tróne svojej slávy, a zhromaždené budú pred neho všetky národy.“ (Mat 25:31-32)

Najúčinnější spôsob, ako poraziť pokušenie a zlo v našom živote je prichádzať do Božej prítomnosti cez Ježiša Krista. Zmyslom Ježišovej prosby je neustále prosiť Boha Otca, aby on usmernil záležitosti nášho života takým spôsobom, aby sme nepodľahli pokušeniu. Nemáme byť ustrašení, keď prežívame horúce skúšky. Máme sa modliť o Božiu ochranu, aby sme sa nedostali na scestie, kam by nás mohli zaviesť zlé žiadosti

nášho srdca. Hriech ničí a okráda o česť každého, kto mu podľahne. Má schopnosť oslepiť, oklamať a lákať príjemnými predstavami. Ak sa odvážime vstúpiť na Satanovu pôdu, nemáme záruku Božej ochrany pred mocou nepriateľa. V symbolickom obraze proroka Zachariáša (Zach 3:1-4) je ukázané, že je to Satan, ktorý sa nás snaží priviesť do pokušenia, aby sa pred ľuďmi a anjelmi prejavili zlé stránky našej povahy a aby si na nás robil nárok. Podobne slová Pána Ježiša určené Petrovi platia aj pre nás: „Satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu; ale ja som prosil za teba, aby nezanikla tvoja viera.“ (Luk 22:31-32) Vďaka Bohu, že sme nezostali osamotení. Boh, ktorý „miloval svet, že dal svojho jediného splodeného Syna, aby nikto, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3:16), nás neopustí v boji s nepriateľom spasenia.

Nemusíme sa cítiť ohrození. Boh chce, aby sme sa mu posvätili hneď ráno. Už na úsvite nového dňa máme prosiť o Božiu pomoc, ochranu a vyslobodenie, lebo naše telo je slabé. Modliť sa modlitbu podľa Ježišovho modelu pomáha človeku, aby zostal v strehu, pretože Písmo nás varuje: „Buďte triezvi a bdejte, lebo váš protivník, Diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral“ (1Pet 5:8). A keď sme pod útokom zlého, alebo čelíme nebezpečenstvu, môžeme nabrat' odvahu a opäť siahnúť po modlitbe podľa Ježišovho vzoru. Sme vyzvaní, aby sme sa voči nášmu duchovnému nepriateľovi postavili na odpor (1Pet 5:9). Modlitba v Duchu je dôležitou súčasťou našej duchovnej výzbroje (Ef 6:18). Pán Ježiš sa tiež takto modlil za svojich učeníkov: „Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil od zlého.“ (Ján 17:15) Taká modlitba k Bohu je najúčinnější spôsob, ako posilniť ducha v našom slabom tele.

Pokúšenia sú bežné, ale nezabudnime, že nie sme sami. Boh je verný, on určuje limity. On pozná cestu von z každého pokušenia. Takže neprepadajme panike a modlime sa! Keď príde pokušenie, vždy je z neho cesta von (1Kor 10:13). Zvítaziť môžeme jedine s Ježišom Kristom. Kto sa modlí jeho modlitbu, Boh ho môže zachrániť. On je väčší než sily zla. Kto kráča za Ježišom, on nedovolí, aby urobil chybný krok do priepasti večného zatratenia. Máme možnosť voľby. Boh nám dal slobodnú vôľu, ktorou môžeme robiť správne rozhodnutia. Keď „spoznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Ján 8:32) Potom „hriech nebude panovať nad vami“ (Rim 6:14). „Pán je verný; on vás upevní a ochráni od zlého.“

„OTČE NÁŠ“

(2Tes 3:3) Vezmi si príklad od Ježiša Krista a pod' smelo k trónu milosti!
(Žid 2:18; 4:15-16)

**MODLITBA PÁNA (MAT 6:9-13) V NOVOM PREKLADĚ
(podľa starovekých gréckych rukopisov)**

„Vy sa teda modlite takto:

Náš Otče, ktorý si v nebesiach.

Nech sa posväťí tvoje meno!

Nech príde tvoje kráľovstvo!

Nech sa stane tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi!

Daj nám dnes náš denný chlieb!

A odpusť nám naše dlhy, ako aj my odpúšťame našim dlžníkom!

A nedovoľ nás priviesť do pokušenia, ale vyslobod' nás od zlého!

Lebo tvoje je kráľovstvo aj moc aj sláva naveky. Amen.“ ■

F. FÁBERA

Pixabay.com

Z RÁJE
DO RÁJE 4.2016

ZPRÁVA O NOVÉM ZÁKONĚ V RUSKU, KDE PUTIN ZAKÁZAL EVANGELIZACI.

7. července (2016) v odpoledních hodinách podepsal ruský prezident Vladimír Putin zákon proti terorismu a extrémismu. Příklad k tomuto zákonu zakazuje náboženskou svobodu takovým způsobem, že je považován za nejrestriktivnější opatření celé po-sovětské historie.

Tento zákon, schválený jak vyšší, tak i nižší komorou ruského parlamentu 24. června může být uveden v platnost již 20. července.

Za tohoto zákona je veškerá osobní evangelizace v ulicích a osobních domech (domovech) omezená. Evangelizace prováděná mimo registrované kostely vyústí v pokuty. Křesťanům, kteří se scházejí v soukromých domovech, se nedovoluje, aby tam zvali nevěřící.

Křesťané, kteří chtějí svou víru šířit, si musejí opatřit povolení vládních úřadů skrze registrované náboženské organizace. I když si takové povolení opatří, není jim dovoleno svědčit nikde jinde, než v registrovaných kostelech nebo jiných náboženských místech. Církev, které nevlastní modlitebnu nebo kostel, nýbrž si pronajímají místa svých bohoslužeb, budou nuceně rozpuštěny.

Kromě toho, že se evangelizace stává ilegální, tento zákon bude také trestat ty, kteří zanedbají svou povinnost udávat jeho přestupníky. Ruští věřící a misionáři tak budou pod trvalou kontrolou úřadů, a také svých sousedů.

Jednotlivci, kteří budou shledáni vinnými z přestoupení tohoto zákona, budou pokutováni částkou do US\$800,-.

Organizace shledané vinnými, budou pokutovány částkou do US\$15 000,-.

Viz: <http://penews.org/news/religious-freedom-revoked-in-russia>

Poslední slza

Erwin Wojnar

*Strašlivý večer – hrozný hněv satana,
zvítězil nad láskou, jež pěla „Hosanna“.
Lstivý had podsvětí – běs hany člověka,
který se neřestí nijaké neleká.
Had starý, zákeřník, tisíckrát proklatý,
jásal kdys nad Kristem, jenž v kříži byl rozpjatý.*

*Jásal ten hubitel práva a lidskosti,
vždy jeho nepřítel – mrtvou byl bytostí!
Kristus, Bůh vtělený, na kříži rozpjatý,
od vlastních svlečený a přibit do paty!*

*Rád jásal a zvítězil! Pokořil Boží plán,
vždy světa Spasitel hřeby jest přikován!
A z rány od boku, vyprchal život v zem;
přišel, by probouzel – kým bude probuzen?*

*Však dlouho nehýřil – herec děl prohraných,
širitel zrady, otec všech prolhaných!
Zahubil stvoření – zhoubu to odvěká,
potupil Boha – by zničil člověka!*

*A zatím Boží plán všechno to dovolil,
Spasitel zabit byl, by člověk věčně žil!
Ten člověk marnivý, slabostem poddaný,
člověk, jenž dodnes nezná své poslání!*

*Však kámen kryjící největší lásky den,
pro milost člověka – po třech dnech odvalen.
A z hrobu národů vychází jitřní svit,
kdo odtud začíná, ten musí zvítězit!*

*A nyní nastal boj, v něm spor se dohrává,
v něm člověk vítězí – anebo prohrává!
Te jsou dvě armády – končí se strašný děj,
satan má napětím strhaný obličej.
V té jeho armádě dál Krista svlékají,
v tom Božím zástupu před Kristem klekají.*

*A zhouba planoucí – v atomu zkovaná,
k ničení národů v moci jest satana.
A satan čekáním napjat jest k nevoli,
čeká jen na chvíli – kdy Bůh to dovolí!*

*Však ruka Kristova tlumí to násilí,
pro lásku k člověku snad již jen na chvíli.
Poslední slza Kristova na líci
pro tebe kane – člověče bloudící !!!*

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

Formát A5, 280 stran, cena 50 Kč + porto

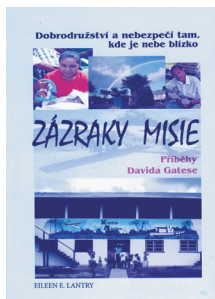

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha proroctví

Armin Krakolinig

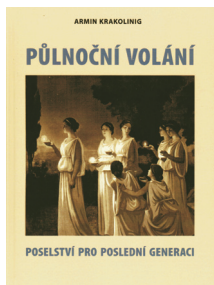
Formát A4, 80 stran, cena 25 Kč + porto

Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

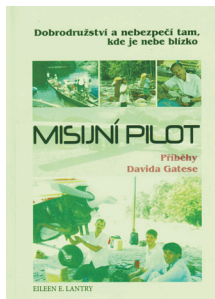
Formát A5, 180 stran, cena 50 Kč + porto

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění proroctví o děni ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

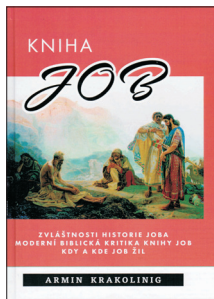
Formát A5, 131 stran, cena 35 Kč + porto

Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

Formát A5, 180 stran, cena 50 Kč + porto

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčujícími problémy.

Armin Krakolinig

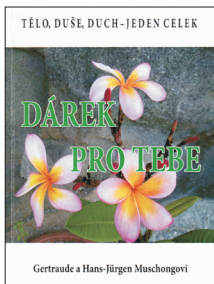
**Formát A5, 180 stran
Tvrdé desky: cena à 35 Kč + porto
Měkké desky: cena à 25 Kč + porto**

Dostává se vám do rukou knížka, která není velká svým rozsahem, ale spíše obsahem. Na jejích stránkách autor dnešním mladým lidem poutavě vypráví o tom, co jejich dědové a otcové museli často prožít, aby mohli zůstat věrni svému Bohu

Erich Theodor Lauferweiler

Formát A5, 220 stran, cena 50 Kč + porto

Zdraví se nedá koupit

Je to dárek od našeho Stvořitele. Všimáte-li si potřeb vašeho těla, dostáváte i návod jak o něho pečovat.

Tato knížka tě chce povzbudit a pomoci ti na cestě k dosažení tělesného, duševního a duchovního zdraví.

Formát A6, 70 stran, cena 15,00 Kč + porto